

Skogen och industrialismen

Vid 1800-talets början var Sverige ett jordbrukssamhälle med en befolkning på 2,5 miljoner. De flesta levde under dåliga förhållanden med hårt arbete. Men mindre än hundra år senare var befolkningen den dubbla. Den största orsaken till detta var den sänkta barndödligheten. "Freden, vaccinet och potäterna" gjorde alla sitt.

Men en annan viktig faktor var industrialismen. Maskinen uppfanns och stora järn- och trävaruindustrier växte fram.

Stora sågverk byggdes längs älvarna då det bästa sättet att transportera virke var via flottning. Virket användes till många saker förutom sågat virke plank och bräder såsom träkol, stubbar användes för att framställa tjära, vid järnframställningen krävdes mycket virke då den eldades för att hetta upp järnmalmen, näver användes för taktäckning och svedjebränning för att bilda ny åkermark.

All denna användning gjorde att det blev allt mindre och mindre skog. Dessutom ökade befolkningen i antal. I vissa delar av Sverige försvann skogen helt och hållet. I sydvästra Sverige bildades stora ljunghedar.

Men i takt med att skogen försvann ökade människornas insikt att skogen måste skötas så att ny skog kunde växta upp. 1903 fick vi en lag i Sverige där det stod att ny skog måste planteras då man avverkat skogen. Sveriges befolkning planterade åter skogen och det var inte ovanligt att skolbarn fick hjälpa till med arbetet.

I vissa delar av Sverige försvann skogen helt och hållet. I sydvästra Sverige bildades stora ljunghedar.